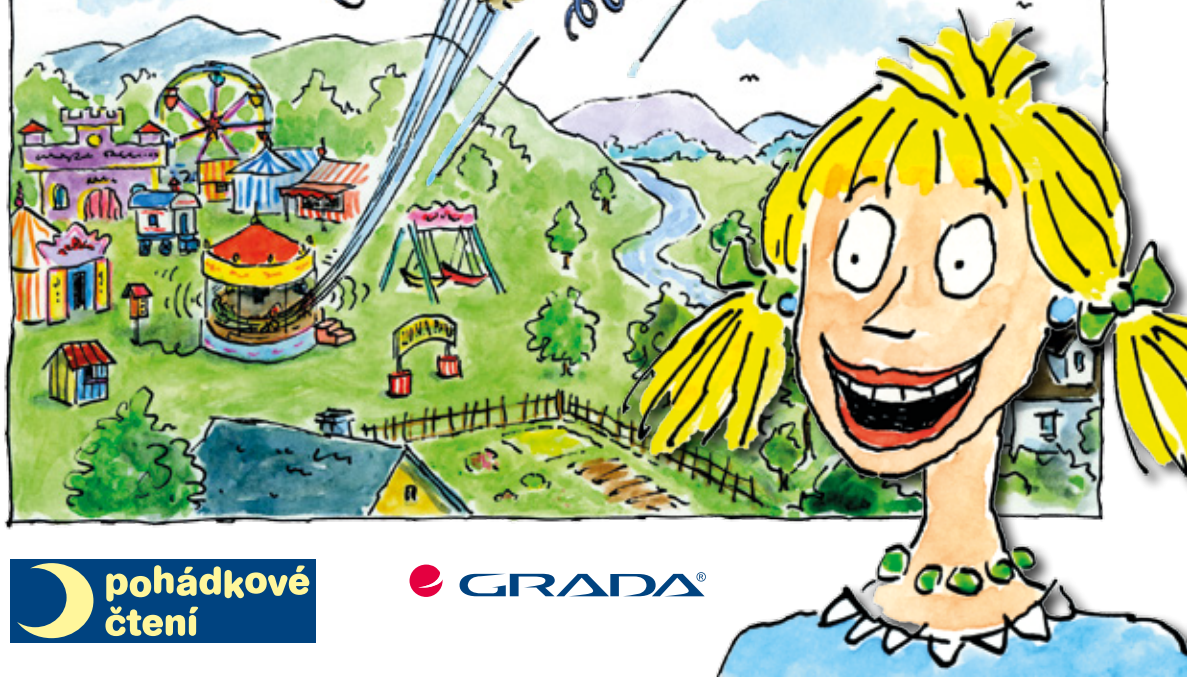

bambóok

Zuzana Pospíšilová
Ilustroval Michal Sušina

CHECHTAVE POHÁDKY

bambóok

Zuzana Pospíšilová
Ilustroval Michal Sušina

CHECHTAVÉ POHÁDKY

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

*Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována ani šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude **trestně stíháno**.*

Zuzana Pospíšilová

CHECHTAVÉ POHÁDKY

Vydala Grada Publishing, a.s., pod značkou **bambóok**
U Průhonu 22, 170 00 Praha 7
tel.: +420 234 264 401, fax: +420 234 264 400
www.grada.cz
jako svou 5846. publikaci

Ilustrace Michal Sušina
Odpovědná redaktorka Helena Varšavská
Sazba a zlom Antonín Plicka
Zpracování obálky Antonín Plicka
Počet stran 120
Vydání 1., 2015

Vytiskly Tiskárny Havlíčkův Brod, a. s.

© Grada Publishing, a. s., 2015
Cover Illustration © Michal Sušina

ISBN 978-80-247-9729-8 (pdf)
ISBN 978-80-247-9730-4 (ePub)
ISBN 978-80-247-5356-0 (print)

Obsah

Předmluva	7
Jak si Janek vysloužil princeznu	9
Nejkrásnější Vánoce	14
Čapí zpoždění	19
Rozlousknutá záhada	24
Jak se Klaudiáš jednou nenudil	31
Mistrovské klání	36
Výlet na měsíc	43
Kdo se vyzná v tancích?	49
Popletený sluha	54
Lívance	60
Doktorovy recepty	64
Čertovská svatba	70
Nezapomenutelná večeře	76
O duchovi a duchně	82
Jak chtěl Karlík letět do vesmíru	88

Malý záškodník	95
Bonifác	101
Očko	105
Pocuchané nervy	111
Vlnka	115

Předmluva

Stále slýcháme, že smích nám sluší, smích léčí, smích je kořením života, a kdo se často směje, ten bude žít déle. Tato knížka je plná příběhů a pohádek, které vám na tváři vykouzlí lehký úsměv, nebo vás dokonce rozchechtají. Dočtete se o Jankovi, který místo hříbku použil na přípravu smaženice hřebík, o obrovi, který místo z luku střílel z buku a místo řízků smažil břízky, pobaví vás nedorozumění, ke kterému došlo, když si chtěl mladý vynálezce udělat dlouhý výlet, s úsměvem se pobavíte nad tím, jaké recepty můžete dostat od lékaře, nebo vás rozesměje zvědavá vlnka z rybníka a její lumpárničky.

Doufám, že vám tato knížka přinese spoustu legrace a budete se k jejím příběhům po čase opakovaně vracet.

Jak si Janek vysloužil princeznu

Jednou ráno se Janek probudil a hned měl chuť udělat něco velkého.

„Tak našťípej dříví,“ radila mu matka. Janek měl ale vzletnější myšlenky.

„Vezmu si za ženu nějakou princeznu,“ řekl rozhodně a seskočil z pece. V telefonním seznamu si našel adresu všech Králů a poctivě je všechny obvolal.

„Nemáte náhodou dceru na vdávání?“ zeptal se vždy, jakmile se představil. Většinou byli Králové bezdětní nebo nerudní, a on pak dostal vynadáno, že si z nich střílí. Janek z toho byl janek. Žádnou pušku neměl, tak přece po nikom střílet nemohl, to dá rozum.

Když zavolal poslednímu Králi, byl mile překvapen. Král měl totiž dceru, a ještě k tomu ji chtěl provdat.

„Že mám přijet?“ zeptal se pro jistotu znovu. V telefonu to totiž trochu šumělo a praskalo. Honem si na papírek zapsal adresu, oblékl se do svátečního oblečení a chtěl vyrazit na cestu.

„Nechceš si s sebou vzít aspoň pár buchet?“ zeptala se ho máma, ale on jen zavrtěl hlavou. „Však oni mi tam jistě něco dají, neboj se, maminko, hlady neumřu.“

Janek měl pravdu. Pan Král ho pohostil přímo královsky. V obývacíku byly na stole nachystané šunkové chlebíčky a na vedlejším tácku seděli krásní indiánci. Hned po nich si Janek všiml i princezny, které se říkalo slečna Králová. Seděla na kožené pohovce a byla překrásná.

„Tak ty bys chtěl za ženu moji dceru?“ zeptal se Král a v koutcích úst mu při té řeči pěkně cukalo. Janek se uklidnil. Pan Král vypadal jako správný chlapík, který má smysl pro humor. To se mu líbilo.

„No, chtěl,“ přikývl Janek a na důkaz, že to myslí vážně, si nabídl chlebíček.

„Ale víš, jak to chodí?“ chtěl se ujistit pan Král.

Janek nevěděl. Vyslal tázavý pohled ke slečně Králové. Čekal, že mu napoví, ale ona se jen hlasitě smála.

„Dceru krále si musí každý nápadník nejprve zasloužit,“ vysvětlil Jankovi pan Král.

„To se rozumí samo sebou,“ mávl nad tím rukou Janek.

„Mám pro tebe připravenou hádanku spojenou s úkolem. Potřebuji zjistit, jestli ti to pálí a jak jsi zručný.“

Janek si nenápadně sáhl na čelo. Moc rozpálený zrovna nebyl, ale nenechal se tím vyvést z míry.

„Dobře poslouchej,“ nabádal Janka pan Král. „Najdi to, co má nožičku a hlavičku, a udělej z toho smaženici.“

Janek se podrbal na hlavě. Přizval si na pomoc jednoho z indiánků, ale ani ten mu nepomohl, tak ho bez milosti snědl.

Panu Králi se Janek zamlouval a slečna Králová se na něj taky hezky usmívala, a tak se pan Král rozhodl, že dá Jankovi další náповědu. Na papír napsal písmenka Ř H B E K Í a nenápadně ho Jankovi podstrčil pod nos.

Janek si písmenka četl tam i zpátky, ale nebyl o moc moudřejší. Pan Král tedy Jankovi posunkem naznačil, aby písmenka zamíchal.

Janek se plácl do čela. Mrkl na krále, jako že to pochopil, a upaloval hledat potřebné. Hned po prvním kroku narazil na hřebík. Podle papírku s náповědou si zkontroloval všechna písmena. Všechno sedělo, a tak ještě vyškemral vajíčko od jedné slepice, která si zrovna vyšla na nákupy, a vrátil se ke Králům, aby vlastnoručně připravil tu nejlepš́ smaženici.

Pan Král i jeho dcera sledovali Jankovo počínání s otevřenou pusou. Když jim ale Janek hřebíkovou smaženici naservíroval na talíři, vybuchli smíchy.